

denne Samling, fortrinsvis naturligvis, naar det skulde lykkes det ærede Medlem at være Vidne til, at det er den nuværende Kirkeminister, der var saa heldig at føre noget Nyttigt igjennem. Det var disse saa Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at fremhæve paa dette Standpunkt. Jeg skal ikke modfatte mig denne Sags videre Behandling, forsaavidt ærede Medlemmer ikke have faaet nok af den allerede paa dette Tidspunkt. Jeg tror, at skulde den behandles yderligere nogetsteds, vilde Finansudvalget være det nærmeste Sted til at behandle den; thi det staar jo stadig hen som en Gaade, hvad der egentlig er den finansielle Hensigt og Mening med dette Lovforslag. Kunde vi komme paa det Reine med dette, vilde der allerede være vundet Noget, skjøndt jeg for mit Vedkommende antager, at vi ikke komme videre, end vi ere nu.

Tanber: Det ærede Medlem, der nu satte sig, tager feil, naar han antydede, at jeg har forandret min Mening om Tilbagebetalingen af Gjalden til Sorø Akademi. Jeg nærer den samme Mening om, at det er en uheldig Foranstaltning, som jeg altid har næret; men jeg tager en saadan Foranstaltning som de Herrer's 6 Kanoner og mange andre fra forrige Samling som fuldbragte Kjendsgjerninger, som man maa lade staa, og naar det ærede Medlem udtalte sin Glæde over, at jeg havde forbedret mig, vilde jeg ønske, at han vilde forbedre sig i den Henseende, at han ikke gjorde Indrømmelser, uden at sørge for at faae Noget derfor, som var et fuldkomment tilsvarende Vederlag. Det tror jeg, man vil erkjende, jeg at har krævet i det, jeg før sagde.

Sorup: Jeg tror, at jeg havde Grund til at gjøre den Bemærkning, jeg gjorde før, fordi det ærede Medlem netop benyttede Afgjørelsen for Apatrets Vedkommende ifjor som Opmuntring for os til iaar at gjøre noget Lignende paa Kommunitetets Omraade. Hvis jeg imidlertid har misforstaaet det ærede Medlem, og han ikke endnu har omvendt sig, gjør det mig ondt, og jeg haaber, at han da vil gjøre det meget snart. Naar det ærede Medlem udtalte, at man skulde sørge for at faae Noget for Noget, da er jeg deri ganske enig med det ærede Medlem; jeg haaber da, han ikke vil nøies blot med at kræve Gjengæld, men ogsaa vil være istand til at skaffe den.

Beth: Jeg ønsker først at sige et Par Ord med Hensyn til den ærede Kirkeministers Ytringer ved Slutningen af hans Foredrag igaar om Examenkommissioner. Disse Ytringer ere for mig et Bevis paa, hvor vanskeligt det er under vore hjemlige Forhold at komme ud over den tilvante Forestillingskreds. Jeg kan derfor let forstaa, at, naar man med den meget ærede Minister staar paa det Standpunkt, at Examinationen omtrent

skulde foregaa paa samme eller dog noget lignende Maade ved Embedsexaminerne som den, der nu finder Sted, vilde det ikke være let at finde kvalificerede Personer til at examinere. Dersom man f. Ex. vilde tænke sig, at man derom vilde anmode Medlemmer af Landets høieste eller høiere Retter, kan jeg let forstaa, at de vilde betafte sig derfor, thi de maatte da atter begynde at lære om igjen paa Professorernes Kollegier, som de nu for en stor Del have lagt paa Hylden efter at have absolveret Examen. Vi Andre og vi ere jo flere her i Thinget, om hvem det gjælder, at vi i sin Tid ere blevne examinerede af Examenkommissioner eller af Retter, der fungerede som Examenkommissioner, saaledes som Tilfeldet har været i mange Aar overalt paa et vidt Omraade Syd for Kongeaen, have havt Velighed til at bemærke, at en saadan Examination foretages paa en ganske anden Maade end her ved Kjøbenhavns Universitet, at det ikke der gjælder for Examinanderne om at lære Kollegier, og for en stor Del lade sig overhøre i dem, og at Examinatorerne heller ikke bestjæftige sig med at læse endfige lære de Kollegier, der blive enten dikkere eller paa anden Maade giene af Universitetslærere. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa. Men Hensigten med at oprette Examenkommissioner har jeg altid opfattet saaledes, at man vilde komme bort fra det Overhøringssystem, som for en stor Del finder Sted ved vort Universitet, og netop ogsaa med Hensyn til den Embedsexamen, som jeg kjender mest til og som ligger mig nærmest. Forøvrigt vil jeg i denne Forbindelse kun tilføie, at, naar der er blevet talt om Videnskabelighed, vil det vistnok være en Feiltagelse, om Nogen vilde tro, at han var bleven en Videnskabsmand, fordi han havde tage en Embedsexamen (Afbyrdelse af Brix). Net, tværtimod, som det ærede Medlem synes at give mig Ret i, naar man har taget sin Embedsexamen, er man først kommen saavidt, at man kan begynde at studere, dersom man vil være Videnskabsmand (Modsigelse af Brix). So, saaledes hænger det sammen. Med Hensyn dernæst til det meget omspurgte Forhold, betræffende, hvorvidt Universitetets Midler ere at betragte som Statsmidler eller ikke, maa jeg tilføie, at jeg blev noget betænkelig ved at læse de Udtalelser, der findes i Motiverne til Lovforslaget angaaende dette Punkt, og som jo kun ere en Sammenstilling af, hvad Kommissionen har yttret. Naar det nemlig i disse Motiver hedder med Hensyn til dette Spørgsmaal, at der ikke lader sig paavise „noget fra Staten forskjelligt Netsubjekt, der ved den af Statsmagten trufne Disposition skulde være succederet i de paagjældende Formuerettigheder“, og naar der i Forbindelse dermed tilføies lidt længere nede: „Det retlige Synspunkt kan kortelig formuleres saaledes, at de omtalte Aktier indeholdt en Lovordning med Hensyn til Anvendelsen af visse Statsmidler, men ikke nogen formue-